

Rozporządzenia Unii Europejskiej dotyczące handlu dziką fauną i florą

Wprowadzenie do Konwencji CITES
i jej implementacja w krajach Unii Europejskiej

Natura

KOMISJA
EUROPEJSKA

środowisko

Europe Direct to serwis, który pomoże Państwu
znaleźć odpowiedź na pytania dotyczące Unii Europejskiej

Oto numer bezpłatny (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(*) niektórzy operatorzy telefonii komórkowej nie udostępniają
połączeń z numerami 00 800 lub pobierają za nie opłaty

Bardzo wiele informacji na temat Unii Europejskiej znajduje się w Internecie.
Dostęp można uzyskać przez serwer Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, 2007

ISBN 978-92-79-05434-1

© Wspólnoty Europejskie, 2007

Powielanie materiałów jest dozwolone, pod warunkiem że zostanie podane ich źródło.

Printed in Belgium

Druk na papierze białym bezchlorowym

(<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel>)

Rozporządzenia Unii Europejskiej dotyczące handlu dziką fauną i florą

Wprowadzenie do Konwencji CITES
i jej implementacja w krajach Unii Europejskiej

Zdjęcia dzięki uprzejmości (od lewej do prawej):

Cover page: Photodisc; Digitalvision.

P.4 : Photodisc.

P.7 : Photodisc.

P.9 : Photodisc.

P.14 : Photodisc.

P.17 : Photodisc.

P.19 : Ute Grimm (BFN).

P.21 : Christine Warren.

Tekst opracowany przez TRAFFIC Europe dla Komisji Europejskiej na podstawie umowy nr 07.0402/2005/399949/MAR/E2

Spis treści

O Przewodniku	7
Czym jest Konwencja CITES?	8
Dlaczego Konwencja CITES jest potrzebna?	8
Jak działa Konwencja CITES?	8
Strony Konwencji CITES	8
Załączniki do Konwencji CITES	8
Sekretariat Konwencji CITES	9
Stale Komitety Konwencji CITES	9
Stały Komitet	9
Komitety ds. Zwierząt i Roślin	10
Komitet ds. Nomenklatury	10
Konferencje Stron CITES	10
Rezolucje i Decyzje Konwencji CITES	10
Kontyngenty wywozowe Konwencji CITES	10
CITES a Unia Europejska	11
Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97	11
Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 865/2006	11
Aneksy	12
Główne różnice między Konwencją CITES i rozporządzeniami UE dotyczącymi handlu dziką fauną i florą	13
Handel międzynarodowy: zezwolenia, świadectwa i zawiadomienia	13
Zawieszenie wprowadzania na terytorium UE	14
Ogólne odstępstwa od warunków przywozu i wywozu	15

Handel wewnętrzny na terytorium Unii Europejskiej	15
Znakowanie żywych zwierząt i etykietowanie produktów otrzymanych z dzikich zwierząt lub roślin	15
Transport, posiadanie i przemieszczanie okazów	16
Koordinacja handlu dziką fauną i florą na terytorium UE	16
Poprawka z Gaborone i przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do CITES	17
Obecny status ratyfikacji poprawki z Gaborone do CITES	17
Dlaczego strony konwencji powinny ratyfikować poprawkę z Gaborone?	17
Dodatkowe wsparcie i finansowanie konwencji oraz sygnatariuszy	18
Prawo głosu	18
Międzynarodowe wsparcie na rzecz wdrożenia konwencji	18
Program MIKE	18
Zrównoważone zarządzanie rybołówstwem w rejonie Morza Kaspijskiego	18
Projekt CITES-ITTO na rzecz wdrożenia CITES dla gatunków drewna	19
Dalsze informacje na temat Rozporządzeń UE dotyczących Handlu Dziką Fauną i Florą / CITES	20
Strony internetowe państw członkowskich UE	20

0 Przewodniku

Unia Europejska (UE), jako jeden z najważniejszych rynków zbytu dzikich zwierząt i roślin, oraz ich części i produktów z nich pochodzących ponosi szczególną odpowiedzialność za zapewnienie, aby handel dzikimi zwierzętami i roślinami oraz produktami otrzymywanymi z nich miał charakter zrównoważony i nie prowadził do zagrożenia tych gatunków wyginieciem. Przez wiele lat, prawodawstwo regulujące ten handel polegało na obejmowaniu gatunków ochroną, a od roku 1984 Unia Europejska (wtedy Europejska Wspólnota Gospodarcza) rozpoczęła wdrażanie postanowień Konwencji o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginieciem (Konwencja CITES, nazywana również Konwencją Waszyngtońską) za pomocą Rozporządzeń Wspólnoty Europejskiej (WE) dotyczących Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami, nazywanymi w dalszej części rozporządzeniami UE.

Niniejszy przewodnik zawiera informacje „dla początkujących”, może być też traktowany, jako wstępny materiał informacyjny dla wszystkich osób pragnących zdobyć ogólne wiadomości na temat Konwencji CITES oraz rozporządzeń UE dotyczących handlu dzikimi zwierzętami i roślinami oraz ich najważniejszych postanowień. Zawarte tu informacje nie są wyczerpujące, mają natomiast na celu skrótkowe przedstawienie osobom poznającym dopiero ten temat najważniejszych zagadnień z zakresu handlu dzikimi zwierzętami i roślinami. Bardziej szczegółowy dokument pod angielskim tytułem *Reference Guide to the EC Wildlife Trade Regulations* („Przewodnik po przepisach dotyczących handlu dzikimi zwierzętami i roślinami w UE”), w którym znajdują się wyjaśnienia wszystkich istotnych postanowień oraz procedur handlu dzikimi zwierzętami i roślinami objętymi Konwencją CITES oraz rozporządzeniami UE jest dostępny na stronie http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm.

Czym jest Konwencja CITES?

CITES, to angielski skrót oznaczający Konwencję o Międzynarodowym Handlu Dzikimi Zwierzętami i Roślinami Gatunków Zagrożonych Wyginięciem, międzynarodową umowę międzyrządową, która weszła w życie w 1975 roku. Celem konwencji jest zapewnienie, że żaden gatunek dzikiego zwierzęcia lub rośliny nie stanie się lub nie pozostanie przedmiotem niezrównoważonej eksploatacji spowodowanej przez handel międzynarodowy.

Obecnie Konwencja CITES obejmuje zróżnicowaną ochroną ponad 30 000 gatunków zwierząt i roślin, niezależnie od tego czy handel odbywa się okazami żywymi lub martwymi, ich częściami (np. kość słoniowa lub skóra) lub produktami otrzymanymi z tych gatunków (np. lekarstwa wyprodukowane ze zwierząt lub roślin). Państwa członkowskie, nazywane Stronami Konwencji CITES, działają razem, reglamentując handel gatunkami wymienionymi w jednym z trzech Załączników do Konwencji CITES (zob. poniżej). Według informacji z lipca 2007 roku, Konwencję ratyfikowało 172 państw.

Dlaczego Konwencja CITES jest potrzebna?

Problemy o skali międzynarodowej wymagają międzynarodowych rozwiązań, a ponieważ handel dzikimi zwierzętami i roślinami przekracza granice państw, dążenie do jego regulacji wymaga współpracy wielu krajów w celu ochrony gatunków przed nadmierną eksploatacją. Idea Konwencji CITES powstała w duchu takiej właśnie współpracy.

Tekst Konwencji zapewnia szerokie ramy prawne dla regulacji handlu międzynarodowego. Od Stron Konwencji CITES wymaga się wprowadzenia w życie postanowień tejże Konwencji; wymaga się ponadto, aby państwa te wprowadziły odpowiednie przepisy krajowe umożliwiające konfiskatę okazów nielegalnych, nakładanie kar za nielegalne praktyki handlowe, oraz ustanowiły Organ Naukowy i Organ Administracyjny. Oznacza to, że wszystkie Strony Konwencji CITES mają wspólne ramy prawne i procedury regulujące międzynarodowy handel

okazami wymienionymi w Załącznikach do tej Konwencji. Wśród procedur znajdują się również wymagania dotyczące handlu z krajami nie będącymi Stronami Konwencji CITES. Wymagania te są podobne, jak w przypadku handlu między jej Stronami.

Jak działa Konwencja CITES?

Strony Konwencji CITES

Zgodnie z zasadami Konwencji CITES międzynarodowy handel gatunkami wymienionymi w Załącznikach do Konwencji jest dozwolony tylko, jeżeli nie przyniesie szkody zachowaniu tych gatunków w środowisku naturalnym. W celu dokonywania takich rozstrzygnięć każda Strona wyznacza **Organ Naukowy**. Natomiast **Organ Administracyjny** udziela zezwoleń upoważniających do obrotu po uzyskaniu opinii Organu Naukowego. Następnie obowiązkiem odpowiednich służb krajowych, takich jak służby celne i policja, jest sprawdzanie zgodności przesyłek z wymaganymi zezwoleniami.

Informacje adresowe odpowiednich Organów Administracyjnych i Naukowych w każdym z 27 państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) znajdują się na stronie http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm. Dane adresowe wszystkich Stron CITES, również tych nie będących członkami UE, znajdują się na stronie http://www.cites.org/common/directy/e_directy.html.

Załączniki do Konwencji CITES

Gatunki chronione Konwencją CITES wyszczególnione są w trzech Załącznikach do Konwencji CITES. Załącznik I zawiera listę gatunków zagrożonych wyginięciem. Zasadniczo wszelki handel międzynarodowy tymi gatunkami jest zabroniony, chociaż pewien zakres handlu może być dopuszczalny w wyjątkowych okolicznościach. Większość gatunków jest wymieniona w Załączniku II. Obejmuje on gatunki, które wprawdzie niekoniecznie są zagrożone wyginięciem, nie mniej jednak mogą być zagrożone, jeżeli handel okazami tych gatunków nie zostanie poddany ścisłej reglamentacji. W Załączniku II znajdują się również gatunki nie zagrożone

wyginieciem, z wyglądu bardzo podobne do gatunków już w nim wyszczególnionych. Umieszczenie w Załączniku tzw. gatunków o podobnym wyglądzie ma na celu ułatwienie Organom Administracyjnym i przedstawicielom organów ścigania kontrolowanie międzynarodowego handlu. Międzynarodowy handel dotyczący gatunków roślin i zwierząt wymienionych w Załączniku II jest dozwolony pod warunkiem, że każda przesyłka posiada ważne zezwolenia. Załącznik III zawiera gatunki, w stosunku do których handel został poddany kontroli na wniosek chociaż jednej ze Stron Konwencji CITES.

Sekretariat Konwencji CITES

Program Ochrony Środowiska Organizacji Narodów Zjednoczonych wdrażany jest przez Sekretariat Konwencji CITES, który ma swoją siedzibę w Genewie w Szwajcarii. Pełni on funkcję koordynującą, doradczą i pomocniczą o podstawowym

znaczeniu dla wdrażania Konwencji. Konferencja Stron Konwencji CITES (CITES-KS) zwoływana, co mniej więcej trzy lata, utworzyła kilka stałych komitetów, które odgrywają istotną rolę w spotkaniach w okresie między sesjami CITES-KS.

Stale Komitety Konwencji CITES

Stały Komitet

Stały Komitet pełni polityczną funkcję doradczą w zakresie wdrażania Konwencji i nadzoruje gospodarowanie budżetem Sekretariatu. Oprócz tych kluczowych funkcji Komitet koordynuje i nadzoruje, w niezbędnym zakresie, pracę innych komitetów i grup roboczych, realizuje zadania określone przez Konferencję Stron i przygotowuje projekty rezolucji do rozpatrzenia przez Konferencję Stron.

Komitety ds. Zwierząt i Roślin

Komitety ds. Zwierząt i Roślin zapewniają wiedzę ekspercką w zakresie biologii i innych specjalistycznych dziedzin dotyczących zwierząt i roślin, które są (lub mogą stać się) przedmiotem reglamentacji handlowych zgodnie z postanowieniami Konwencji CITES. Zapewniają one wsparcie techniczne dla procesu podejmowania decyzji odnośnie gatunków, które już są lub mogą być w przyszłości wpisane do Załączników Konwencji CITES. Oba Komitety mają podobny zakres obowiązków obejmujący wykonywanie okresowych przeglądów gatunków w celu sprawdzenia czy są umieszczone we właściwym Załączniku do Konwencji CITES, oraz informowanie o przypadkach, gdy pewne gatunki stanowią przedmiot niezrównoważonego handlu, i zalecanie podejmowania działań w celu naprawy sytuacji (za pomocą procesu określanego mianem „Przeglądu istotnego handlu”).

Komitet ds. Nomenklatury

Komitet ds. Nomenklatury rekomenduje nazwy gatunków zwierząt i roślin, aż do poziomu podgatunków lub odmian botanicznych, do standaryzowanego używania w Załącznikach i innych dokumentach Konwencji CITES. Ważnym aspektem pracy Komitetu ds. Nomenklatury jest sprawdzanie czy zmiany nazw używanych do określania gatunków nie powodują zmian w zakresie ochrony danego taksonu.

Konferencje Stron CITES

W trakcie Konferencji Stron Konwencji CITES (KS) Strony rozważają propozycje zmian w Załącznikach, dokonują przeglądu postępów w implementacji Konwencji CITES i sporządzają zalecenia w celu poprawy efektywności wdrażania Konwencji. Zmiany wprowadzone do Załączników, Rezolucje i Decyzje Konwencji CITES wchodzi w życie 90 dni po zakończeniu Konferencji Stron. W celu nadania im wiążącej mocy prawnej na terenie Unii Europejskiej zmiany takie są włączane do Rozporządzeń Komisji. Z obowiązującymi obecnie rozporządzeniami UE dotyczącymi

implementacji Konwencji CITES można zapoznać się w punkcie „CITES a Unia Europejska”.

Rezolucje i Decyzje Konwencji CITES

W czasie każdej Konferencji Stron, Strony Konwencji CITES dokonują przeglądu zagadnień dotyczących implementacji, interpretacji i egzekwowania postanowień Konwencji oraz jej efektywności. Rezultatem tych działań może być przyjęcie nowych, lub wprowadzenie zmian do obowiązujących Rezolucji lub Decyzji Konferencji Stron. Zasadniczym celem Rezolucji jest wyznaczenie długookresowych wytycznych, podczas gdy Decyzje dotyczą głównie konkretnych organów Konwencji CITES (np. Komitetu ds. Zwierząt, Sekretariatu Konwencji CITES) i przeznaczone są do implementacji w określonym terminie. Obydwa instrumenty stanowią ważne narzędzia rozwoju Konwencji, ale nie są prawnie wiążące, dlatego też Strony mogą zdecydować o nie wprowadzaniu ich w życie.

Kontyngenty wywozowe Konwencji CITES

W treści Konwencji nie znajduje się żaden konkretny wymóg wprowadzenia ograniczeń ilościowych w handlu wymienionymi gatunkami. Jednakże, użycie kontyngentów wywozowych stało się efektywnym narzędziem reglamentacji międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami. Kontyngenty wywozowe są zazwyczaj określane indywidualnie przez Strony na zasadzie dobrowolności, ale mogą być również ustalane przez Konferencję Stron. W większości przypadków kontyngenty wywozowe dotyczą roku kalendarzowego (od 1 stycznia do 31 grudnia). Zanim którakolwiek ze Stron będzie mogła wystawić zezwolenie na wywóz okazów wymienionych w Załączniku I lub II Organ Naukowy danego kraju ma obowiązek wydania opinii czy proponowany wywóz nie będzie stanowić zagrożenia dla przetrwania gatunku (tzw. „ustalenie braku zagrożenia”). Ustalenie limitów wywozowych przez Stronę musi spełniać ten warunek poprzez ustanowienie maksymalnej liczby okazów danego gatunku, które mogą być wywiezione w ciągu roku bez spowodowania zagrożenia dla przetrwania gatunku w dzikim środowisku.

CITES a Unia Europejska

W Unii Europejskiej kompetencje w zakresie reglamentacji handlu dzikimi zwierzętami i roślinami należą do Wspólnoty Europejskiej (WE). Odgrywanie pełnej roli WE jest jednak ograniczone, ponieważ nie jest w chwili obecnej Stroną Konwencji. Konwencja Waszyngtońska jako jedno z pierwszych Wielostronnych Porozumień w Sprawie Ochrony Środowiska (ang. MEA), umożliwia członkostwo wyłącznie państwom – Stronom Konwencji. Od czasu wejścia w życie Konwencji Waszyngtońskiej powszechną praktyką konwencji stało się przyjmowanie w poczet członków regionalnych organizacji integracji gospodarczej (ROIG), tzn. ponadnarodowych organizacji utworzonych przez suwerenne kraje, które przekazują im całość lub część swoich kompetencji. Poprawka z Gaborone do Konwencji CITES przyjęta na 4 sesji Konferencji Stron w roku 1983 umożliwiałyby przyjmowanie w poczet członków ROIG, a tym samym pozwoliłaby na przyjęcie Unii Europejskiej jako Strony Konwencji. Poprawka ta nie weszła jednak dotąd w życie.

Konwencja CITES jest implementowana w Unii Europejskiej za pomocą rozporządzeń, które są bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich. Aktualnie obowiązujące w UE rozporządzenia dotyczące Konwencji CITES:

1. Rozporządzenie ramowe: *Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi*; wraz z listą gatunków objętych reglamentacją handlu, uaktualnioną rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2005 z dnia 9 sierpnia 2005 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi.
2. Rozporządzenie wdrażające: *Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do Rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi*.

Te dwa rozporządzenia tworzą ramy prawne dla rządów wszystkich państw UE oraz regulują międzynarodowy

i wewnętrzny handel dzikimi zwierzętami i roślinami w Unii Europejskiej.

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97 zapewnia ramy prawne i określa zasady handlu wewnątrzwspólnotowego, oraz przywozu, wywozu i powrotnego wywozu poza UE okazów umieszczonych w czterech Załącznikach do tego rozporządzenia (*więcej szczegółów dotyczących Załączników zamieszczono w dalszej części*). Zawarte są tam również informacje o procedurach i dokumentach wymaganych dla prowadzenia takiego handlu (np. zezwolenia na przywóz i wywóz, świadectwa na powrotny wywóz, zawiadomienia przywozowe oraz świadectwa handlu wewnętrznego). Inne zagadnienia objęte rozporządzeniem dotyczą przemieszczania żywych okazów oraz rodzajów naruszeń jego postanowień. Rozporządzenie ustanawia również pewne organy na szczeblu UE, są to: Komitet ds. Handlu Dziką Florą i Fauną, Grupa ds. Przeglądu Naukowego oraz Grupa ds. Egzekwowania Prawa, w skład których wchodzi przedstawiciele państw członkowskich; organem założycielskim i prezydialnym jest Komisja Europejska (*więcej szczegółów zamieszczono w dalszej części*).

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 865/2006

Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 865/2006 zawiera szczegółowe zasady dotyczące wdrożenia Rozporządzenia Rady (WE) Nr 338/97 i porusza praktyczne aspekty reglamentacji handlu dzikimi zwierzętami i roślinami. Zawiera standardowe wzory formularzy obowiązujących dla zezwoleń, świadectw, zawiadomień i podań o stosowne dokumenty, oraz wzory oznakowań przesyłek okazów przeznaczonych do celów naukowych. Są również dodatkowe zasady określające warunki wydawania tych dokumentów, okresy ich ważności i sposób wykorzystania. Inne zagadnienia objęte Rozporządzeniem dotyczą zasad postępowania w przypadku zwierząt urodzonych i wyhodowanych w niewoli, sztucznie rozmnażanych roślin, przedmiotów osobistych i użytku domowego oraz zasad dotyczących oznakowania i etykiet dla konkretnych rodzajów okazów.

Aneksy

Istnieją cztery Aneksy (A, B, C i D) do rozporządzeń UE w zakresie handlu dziką fauną i florą. Aneksy A, B i C w ogólnym zakresie odpowiadają Załącznikom I, II i III Konwencji CITES (choć z pewnymi wyjątkami), ale obejmują również pewne gatunki nie wymienione na listach Konwencji CITES, a które są objęte ochroną zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym UE. Aneks D, który nie posiada odpowiednika w CITES, obejmuje gatunki, których wwóz jest monitorowany i które ewentualnie w przyszłości mogą zostać ujęte w jednym z pozostałych Aneksów. W celu zapewnienia zgodności z innymi regulacjami UE dotyczącymi ochrony gatunków miejscowych, takimi jak **Dyrektywa Siedliskowa**¹ i **Dyrektywa Ptasia**², pewne gatunki miejscowe

wymienione w Załącznikach I i II do Konwencji CITES, ujęte zostały w Aneksie A. W Tabeli 1 przedstawiono grupy gatunków ujętych w Aneksach do rozporządzeń UE dotyczących handlu dziką fauną i florą.

Państwa członkowskie mogą podjąć dodatkowe działania na skalę kraju, na przykład w odniesieniu do posiadania lub handlu gatunkami wymienionymi w Aneksach. Odpowiednie informacje na ten temat można uzyskać od Organu Administracyjnego w danym państwie członkowskim.

Podobnie jak Konwencja CITES, rozporządzenia UE dotyczące handlu dziką fauną i florą obejmują zasadniczo wszystkie okazy, żywe lub martwe, w tym części i produkty pozyskane ze zwierząt i roślin wymienionych w Aneksach. Jednakże, tak jak w przypadku Załączników do Konwencji CITES, pewne części

Tabela 1

Załącznik	
Aneks A	<i>Wszystkie gatunki wymienione w Załączniku I do Konwencji CITES, za wyjątkiem przypadków zastrzeżeń wniesionych przez państwa członkowskie UE. Niektóre gatunki wymienione w Załącznikach II i III do Konwencji CITES, w przypadku których UE przyjęła ostrzejsze kryteria; Pewne gatunki nieobjęte Konwencją CITES.</i>
Aneks B	<i>Wszystkie gatunki wymienione w Załączniku II, za wyjątkiem przypadków zastrzeżeń wniesionych przez państwa członkowskie UE. Pewne gatunki wymienione w Załączniku III do Konwencji CITES. Pewne gatunki nieobjęte Konwencją CITES.</i>
Aneks C	<i>Wszystkie pozostałe gatunki wymienione w Załączniku III, za wyjątkiem przypadków zastrzeżeń wniesionych przez państwa członkowskie UE.</i>
Aneks D	<i>Pewne gatunki wymienione w Załączniku III do Konwencji CITES. Pewne gatunki nieobjęte CITES.</i>

1) Dyrektywa „siedliskowa”: dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

2) Dyrektywa „ptasia”: dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa

i produkty pozyskane są wyłączone spod niektórych przepisów na mocy objaśnień do list.

Główne różnice między Konwencją CITES i rozporządzeniami UE dotyczącymi handlu dziką fauną i florą

Rozporządzenia UE dotyczące handlu dziką fauną i florą nie tylko wdrażają postanowienia samej Konwencji CITES. W pewnych zagadnieniach idą one nawet dalej niż postanowienia Konwencji:

- ▶ Rozporządzenia UE ustanawiają ostrzejsze kryteria przywozu niż określone w Konwencji CITES. Zezwolenia na przywóz są wymagane nie tylko dla gatunków wymienionych w Aneksie A, ale również dla gatunków wymienionych w Aneksie B. Zawiadomienia przywozowe wymagane są w przypadku Aneksów C i D.
- ▶ Niektóre gatunki wymienione w Załączniku II do CITES wyszczególnione zostały w Aneksie A do rozporządzeń UE i z tego względu handel nimi lub ich używanie w celach komercyjnych jest zabroniony.
- ▶ Żywe okazy gatunków wymienionych w Aneksach A i B są dopuszczone do przywozu na terytorium UE tylko wtedy, gdy odbiorca posiada odpowiednie wyposażenie do przetrzymywania tych okazów i zapewnienia im należytej opieki. Konwencja CITES stawia wymagania w zakresie odpowiednich warunków pomieszczenia i opieki tylko w przypadku okazów z listy zamieszczonej w Załączniku I.
- ▶ Rozporządzenia UE regulują handel w obrębie państw członkowskich i między nimi – co jest uważane za handel wewnętrzny – regulują również handel zagraniczny z krajami nie będącymi członkami UE. Konwencja CITES reguluje wyłącznie kwestie handlu zagranicznego.
- ▶ *Rozporządzenie (WE) 338/97* upoważnia państwa członkowskie UE do zawieszenia przywozu w odniesieniu do pewnych gatunków i krajów (negatywne opinie Grupy ds. Przeglądu Naukowego UE oraz zawieszenie przywozu do UE), nawet wtedy, gdy handel jest dozwolony zgodnie z postanowieniami Konwencji CITES.

Chociaż rozporządzenia UE dotyczące handlu dziką fauną i florą są bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich UE, niezbędna jest transpozycja zasad egzekwowania ich postanowień do prawodawstwa poszczególnych krajów w zakresie zagadnień będących w suwerennej jurysdykcji każdego państwa członkowskiego, takich, jak np. sankcje. Ponadto, każde państwo członkowskie UE posiada prawodawstwo dotyczące bioróżnorodności i ochrony gatunkowej, zasad dotyczących zdrowia zwierząt i roślin, dobrostanu zwierząt i roślin oraz przepisów celnych.

Handel międzynarodowy: zezwolenia, świadectwa i zawiadomienia

Zezwolenia, świadectwa lub zawiadomienia są wymagane przy dokonywaniu przywozu, wywozu, powrotnego wywozu z terytorium i na terytorium UE, okazów gatunków zwierząt i roślin (ich części lub produktów pochodzących z nich), które są wymienione w jednym z czterech Aneksów. Świadectwo jest również wymagane dla celów handlu wewnątrz UE gatunkami wyszczególnionymi w Aneksie A. Dokumenty są wystawiane tylko wtedy, gdy spełnione są określone warunki; dokumenty należy przedstawić służbie celnej przed wpuszczeniem ładunku na teren UE lub udzieleniem zezwolenia na opuszczenie terytorium UE. Spełnienie lub niespełnienie tych warunków rozstrzygane jest przez Organ Administracyjny państwa członkowskiego UE we współpracy z Organem Naukowym tego kraju. Proces ten może obejmować pytania odnoszące się do następujących zagadnień:

- ▶ czy handel danym gatunkiem może stanowić zagrożenie czy też nie będzie zagrażał przetrwaniu gatunku w środowisku naturalnym,
- ▶ czy okaz został czy nie został nabyty legalnie,
- ▶ w przypadku okazu żywego: czy okaz był czy nie był prawidłowo przygotowany do transportu, oraz
- ▶ w przypadku okazu żywego gatunków wymienionych w Aneksie A lub B: czy przywoźący posiada czy nie posiada odpowiednie obiekty i urządzenia do umieszczenia żywych okazów i opieki nad nimi.

Zawieszenie wprowadzania na terytorium UE

Komisja Europejska może zawiesić wprowadzanie na teren Wspólnoty okazów konkretnych gatunków pochodzących z wybranych krajów. Decyzja o zawieszeniu wprowadzania podejmowana jest w przypadku sformułowania **negatywnej opinii** przez Grupę ds. Przeglądu Naukowego i przeprowadzeniu konsultacji z odpowiednim krajem (lub krajami) pochodzenia. Negatywna opinia jest formułowana, jeżeli Grupa dojdzie do wniosku, iż status ochrony tych gatunków będzie zagrożony w wyniku wprowadzania ich do Wspólnoty. Po sformułowaniu **negatywnej opinii** zezwolenia na wprowadzanie gatunku z konkretnego kraju pochodzenia nie mogą być wydawane. **Negatywne opinie** mają charakter czasowy i mogą zostać cofnięte natychmiast po uzyskaniu nowych informacji wyjaśniających wcześniejsze zastrzeżenia i dotyczących handlu lub statusu ochrony danego gatunku w kraju, którego opinia dotyczy.

Komisja Europejska może również dokonać długookresowego zawieszenia wprowadzania do Wspólnoty przyjmując tzw. „Rozporządzenie zawieszające” publikowane w Dzienniku Urzędowym UE. Podobnie jak **negatywna opinia**, długookresowe **zawieszenie wprowadzania** wdrażane jest, gdy status ochrony objętych nim gatunków uważa się za zagrożony w wyniku wprowadzania do Wspólnoty oraz, gdy kraj pochodzenia tych gatunków nie przedstawił danych, które dowodziłyby braku takiego zagrożenia. Ponadto, zawieszenie wprowadzania może być ustanowione w przypadku żywych okazów wymienionych w Aneksie B, które charakteryzują się dużą śmiertelnością w czasie transportu, lub które nie mają szans na przetrwanie w niewoli przez znaczną część swojego potencjalnego okresu życia. Wprowadzanie może zostać zawieszono również w przypadku żywych okazów gatunków, których introdukcja na terytorium UE stanowi zagrożenie dla przetrwania miejscowych gatunków dziko żyjącej fauny i flory.

Lista gatunków, których wprowadzanie do Wspólnoty zostało zawieszono jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Lista obowiązujących negatywnych opinii jest dostępna w internetowej bazie danych Światowego Centrum Monitoringu Ochrony Przyrody Programu Ochrony Środowiska Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNEP-WCMC).

http://sea.unep-wcmc.org/eu/Taxonomy/library/docs/SRG_opinions/English/species_negative_opinions.xls

Listę gatunków wymienionych w Załącznikach lub gatunków objętych zawieszeniem wprowadzania do Wspólnoty można przejrzeć w bazie danych gatunków wymienionych w Rozporządzeniach Rady (WE) w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory EU Wildlife Regulation na stronie www.unep-wcmc.org.

Ogólne odstępstwa od warunków przywozu i wywozu

Głównym celem Konwencji CITES i rozporządzeń UE regulujących handel fauną i florą jest ochrona dziko żyjących gatunków, dlatego też okazy gatunków wymienionych w Aneksie A, które urodziły się i zostały wyhodowane w niewoli lub zostały sztucznie rozmnożone (zgodnie z definicjami obowiązującymi w Konwencji CITES i Rozporządzeniach UE) są traktowane jak okazy gatunków wymienionych w Aneksie B. W przypadku tych okazów warunki wystawienia zezwolenia na przywóz lub wywóz mogą być mniej surowe.

Inne odstępstwa od warunków przywozu i wywozu obejmują np.:

- ▶ tranzyt okazów przez terytorium UE,
- ▶ handel okazami pozyskanymi i w znacznym stopniu zmienionymi w stosunku do ich naturalnego stanu przed rokiem 1947,
- ▶ handel okazami uważanymi za dobra osobiste lub część gospodarstwa domowego,
- ▶ wymianę okazów między zarejestrowanymi instytucjami naukowymi.

Handel wewnętrzny na terytorium Unii Europejskiej

Handel wewnętrzny na terytorium UE obejmuje wymianę handlową wewnątrz państwa członkowskiego UE oraz między państwami członkowskimi UE. W wyniku powstania jednolitego rynku w Unii Europejskiej nie ma kontroli na granicach wewnętrznych i przewóz towarów oraz wymiana handlowa odbywają się zasadniczo w sposób wolny. Dlatego też nie są wymagane żadne zezwolenia ani świadectwa dla przemieszczania wewnątrz terytorium UE okazów gatunków wymienionych w Aneksach B, C i D, chociaż każde państwo członkowskie ma prawo wprowadzić ograniczenia w zakresie posiadania określonych okazów. Okazy gatunków dzikiej fauny i flory wymienionych w Aneksie A nie mogą zasadniczo być używane do celów komercyjnych, a ich przemieszczanie wewnątrz terytorium UE jest regulowane odpowiednimi

przepisami. Użytkowanie komercyjne gatunków wymienionych w Aneksie B może być na terytorium Unii Europejskiej zabronione, jeżeli nie będzie można przedstawić właściwym organom w państwach członkowskich dowodów na to, że okazy zostały nabyte (i, gdy jest to uzasadnione, wprowadzone na terytorium UE) zgodnie z prawodawstwem obowiązującym w zakresie ochrony dzikiej fauny i flory.

Znakowanie żywych zwierząt i etykietowanie produktów otrzymanych z dzikich zwierząt lub roślin

Niektóre okazy gatunków wymienionych w Aneksach wymagają specjalnego oznakowania, są to np. okazy wyhodowane w niewoli, skóry krokodyli oraz kość słoniowa słoni afrykańskich o odpowiedniej długości lub wadze. Szczegółowe metody znakowania okazów są również zapisane w rozporządzeniach UE dotyczących handlu dziką fauną i florą, dotyczy to również, przykładowo, sposobów etykietowania pojemników z kawiozem. Etykietowanie kawioru, w tym w celach wywozu, powrotnego wywozu lub handlu wewnętrznego w obrębie UE może być wykonywane wyłącznie przez zakłady pakujące lub przepakowujące kawior posiadające licencję Organu Administracyjnego Konwencji CITES. Wyłączenia z postanowień dotyczących oznakowania i/lub stosowania alternatywnych metod znakowania są dozwolone w pewnych okolicznościach, np., jeżeli Organ Administracyjny Konwencji CITES uzna, iż zalecany sposób znakowania nie jest możliwy ze względu na cechy fizyczne lub behawioralne danego okazu.

Rozporządzenie (WE) Nr 865/ 2006 przedstawia również zasady stosowania przez zarejestrowanych naukowców i instytucje naukowe etykiet przeznaczonych do oznakowania przemieszczanych okazów w celach niekomercyjnych. Przemieszczanie okazów roślinnych w wyżej wymienionych celach między zarejestrowanymi instytucjami nie wymaga uzyskiwania zezwoleń, istnieją jednak ściśle wymagania w zakresie znakowania przesyłek za pomocą etykiet. Tego rodzaju przemieszczanie okazów jest dozwolone wyłącznie między instytucjami posiadającymi zatwierdzenie Organów Administracyjnych Konwencji CITES.

Transport, posiadanie i przemieszczanie okazów

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 338/97 zawiera wymóg, aby żywe okazy gatunków wymienionych w Aneksach A, B i C przeznaczone do wywozu lub powrotnego wywozu były przygotowane i wysłane w sposób zapewniający zmniejszenie do minimum zagrożenia odniesienia obrażeń, pogorszenia stanu zdrowia lub możliwości okrutnego traktowania. Warunek ten wprowadzany jest za pomocą Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań, które stanowi, iż zwierzęta muszą być przewożone w sposób zgodny z Przepisami Przewozu Żywych Zwierząt Zrzeszenia Międzynarodowego Transportu Lotniczego (IATA).

Koordinacja handlu dziką fauną i florą na terytorium UE

Komisja Europejska nadzoruje proces wdrażania rozporządzeń UE dotyczących handlu dziką fauną i florą na terytorium Unii Europejskiej. Jednym z najważniejszych zadań Komisji jest zapewnienie, że prawo na poziomie Wspólnoty umożliwia właściwą

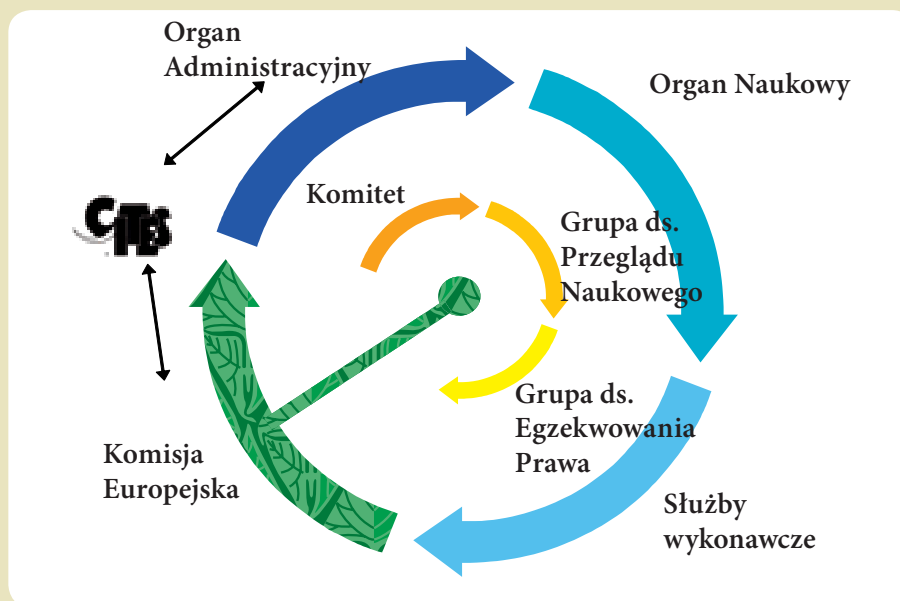
regulację handlu dziką fauną i florą. Zadanie to jest realizowane za pomocą okresowych przeglądów Rozporządzeń UE.

Komitet ds. Handlu Dziką Fauną i Florą (ang. Committee) określa środki usprawnienia procesu wdrażania rozporządzeń dotyczących handlu dziką fauną i florą UE. Komitet odbywa posiedzenia trzy razy w roku w Brukseli.

Grupa ds. Przeglądu Naukowego (ang. Scientific Review Group - SRG) spotyka się zazwyczaj trzy razy w roku w Brukseli i dokonuje przeglądu wszystkich wątpliwości natury naukowej związanych ze stosowaniem rozporządzeń UE dotyczących handlu dziką fauną i florą, włączając w to rozstrzygnięcie kwestii szkodliwego wpływu handlu na status ochronny gatunków. W przypadku, gdy GPN stoi na stanowisku, że handel może stanowić zagrożenie, może dojść do okresowego wstrzymania przywozu z danego kraju pochodzenia.

Grupa ds. Egzekwowania Prawa (ang. Enforcement Group) spotyka się dwa razy do roku w Brukseli w celu dokonania przeglądu problemów technicznych związanych z egzekwowaniem postanowień rozporządzeń UE dotyczących handlu dziką fauną i florą i w celu wymiany informacji.

Rys. 1. Współpraca i koordynacja na szczeblu międzyinstytucjonalnym UE i krajowym

Poprawka z Gaborone i przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do CITES

Obecny status ratyfikacji poprawki z Gaborone do CITES

Ratyfikacja poprawki z Gaborone przez 54 z 80 państw będących stroną CITES w czasie przyjęcia konwencji jest warunkiem wejścia w życie poprawki, a co za tym idzie, uzyskania statusu strony CITES przez Wspólnotę Europejską. Kilku sygnatariuszy nadal nie ratyfikowało poprawki, co uniemożliwia jej wejście w życie³.

Sekretariat CITES oraz Konferencja Stron wielokrotnie wzywali sygnatariuszy, którzy jeszcze tego nie uczynili, do ratyfikowania

poprawki z Gaborone. W ramach celu 6 pn. „W kierunku globalnego członkostwa”, wizja strategiczna CITES przyjęta podczas XI Konferencji Stron (CoP) w 2000 r. nawołuje do dalszych postępów w zakresie ratyfikacji poprawki. Ponadto, decyzja podjęta na XII Konferencji Stron, a także uchwała przyjęta na kolejnej konferencji wzywa sygnatariuszy, którzy jeszcze nie ratyfikowali poprawki, do dokonania tego w najbliższej przyszłości.

Dlaczego strony konwencji powinny ratyfikować poprawkę z Gaborone?

Wspólnota Europejska jest jedyną ROIG, która posiada kompetencje do wdrożenia CITES, dlatego też wejście w życie poprawki z Gaborone umożliwiłoby jej przystąpienie do konwencji.

---

3) Na dzień 1 lipca 2007 r. poprawkę musiałyby jeszcze ratyfikować przynajmniej 7 państw.

Przystąpienie to pozwoliłoby Wspólnocie na odegranie pełnej roli w pracach konwencji. Dzięki temu, zarówno sygnatariusze jak i sekretariat uzyskaliby wspólny punkt kontaktowy. Przystąpienie prawnie zobowiązywałoby Wspólnotę Europejską i wszystkie jej państwa członkowskie do wdrożenia i egzekwowania postanowień konwencji, tworząc w ten sposób formalne zobowiązanie dla Wspólnoty Europejskiej. W wyniku tego Wspólnota, jako strona konwencji, stałaby się bardziej odpowiedzialna względem pozostałych sygnatariuszy w zakresie wykonania jej postanowień.

Obecnie Wspólnota Europejska nie jest stroną konwencji, a mimo to przestrzega przepisów dotyczących wykonania CITES, jakie sama sobie nałożyła, nie wiąże jej jednak konwencja. Wspólnota nie może zatem być oficjalnie przywołana do porządku przez sekretariat i Konferencję Stron. Mają oni obowiązek zwrócenia się do poszczególnych państw członkowskich, które przekazały swoje kompetencje Wspólnocie Europejskiej.

Dodatkowe wsparcie i finansowanie konwencji oraz sygnatariuszy

Jako strona konwencji Wspólnota Europejska współfinansowałaby bieżące koszty konwencji ze swojego budżetu, przeznaczając na nie pewien jego procent. Ponadto, członkostwo w CITES dałoby również Wspólnocie Europejskiej silniejsze podstawy instytucjonalne do współfinansowania projektów CITES i udzielania pomocy poszczególnym sygnatariuszom w ich programach rozwoju instytucjonalnego.

Prawo głosu

Przystąpienie nie zachwiałoby równowagi sił w ramach konwencji. Wspólnota Europejska nie otrzymałaby dodatkowego głosu, głosowałaby natomiast liczbą głosów jej państw członkowskich.

Międzynarodowe wsparcie na rzecz wdrożenia konwencji

Wspólnota Europejska nie jest sygnatariuszem i nie ma obowiązku przeznaczać swoich środków na bieżące koszty konwencji, a mimo to aktywnie współfinansuje różne projekty wspierające wdrożenie CITES. Obejmuje to m.in. pomoc sygnatariuszom w opracowywaniu programów zrównoważonego zarządzania gatunkami oraz zwiększania potencjału instytucjonalnego i współpracy regionalnej. Niektóre z kluczowych projektów wspieranych przez Komisję Europejską dotyczące wdrożenia CITES w odniesieniu do słońi, jesiotrów, oraz gatunków drewna to:

Program MIKE

MIKE to angielski skrót programu Kontrola Nielegalnego Zabijania Słoni (ang. Monitoring of Illegal Killing of Elephants). Program ten wspiera rozwój instytucjonalny w państwach, gdzie występują populacje słońi, co ma zapewnić wydajne zarządzanie tym gatunkiem i skuteczne egzekwowanie prawa. Ma on również na celu długofalową ochronę i zrównoważoną gospodarkę słońiami, zajmuje się także ścisłą kontrolą kłusownictwa w terenie. System ten działa obecnie w 38 państwach Afryki i Azji. Każda decyzja dotycząca słońi wymaga dostępu do jak najbardziej wyczerpujących informacji. Program MIKE wspiera zatem CITES w ustanawianiu skutecznych rozwiązań politycznych dotyczących ochrony tego gatunku i handlu kością słoniową. Komisja Europejska wspiera program kwotą 9,8 miliona euro w latach 2006-2010.

Zrównoważone zarządzanie rybołówstwem w rejonie Morza Kaspijskiego

W ramach programu ochrony środowiska w rejonie Morza Kaspijskiego Komisja Europejska wspiera lokalne instytucje, co

ma sprzyjać odnawianiu i ochronie zasobów rybnych, w tym jesiotrów, w rejonie Morza Kaspijskiego. W ostatnich latach przeznaczono 850 000 euro na opracowanie ulepszonych metodologii badawczych i rozwój zdolności zarządzania rybołówstwem na rzecz opracowania regionalnych planów odnowy zasobów. Projekt ten pomógł stronom spełnić wymogi CITES w odniesieniu do zasobów jesiotra oraz wywozu kawioru.

Projekt CITES-ITTO na rzecz wdrożenia CITES dla gatunków drewna

Komisja Europejska wspiera organy władz krajowych w wielu państwach Afryki, Azji i Ameryki Południowej w zakresie wdrożenia CITES dla gatunków drewna, a w szczególności mahoni afrykańskiego, afromozji oraz raminu. Projekt ten zapewnia pomocodność państwom w spełnianiu wymogów

naukowych, administracyjnych i prawnych dotyczących gospodarki i handlu tymi gatunkami drewna. Umożliwi on również rozwój instytucji naukowych w celu uzyskania „orzeczenia o nieszkodliwości” w zakresie zbioru tych gatunków, a także opracowanie regionalnych planów zarządzania poprzez wspieranie współpracy międzynarodowej. Ogólnym celem projektu jest zagwarantowanie, że międzynarodowy handel tymi gatunkami jest zrównoważony.

Projekt ten będzie realizowany przez Międzynarodową Organizację Drewna Tropikalnego (ITTO) w ścisłej współpracy z CITES. Wkład Komisji Europejskiej na lata 2007-2010 wynosi 2,5 miliona euro, a sam projekt współfinansowany jest również przez pozostałych partnerów.

Komisja Europejska dobrowolnie wspiera również pewne działania podejmowane przez sekretariat CITES, w tym opracowanie materiałów szkoleniowych CITES dla personelu wykonawczego i różne warsztaty rozwojowe.

Dalsze informacje na temat Rozporządzeń UE dotyczących Handlu Dziką Fauną i Florą / CITES

- ▶ Dalsze informacje na temat reglamentacji handlu dzikimi zwierzętami i roślinami w UE, wymagań dotyczących zezwoleń, przepisów krajowych oraz informacji na temat znakowania, rozmnażania w niewoli, posiadania żywych okazów i innych aspektów dobrostanu są dostępne na stronie www.eu-wildlifetrade.org, która została zainaugurowana w 2003 roku przez Komisję Europejską i organizację TRAFFIC Europa.
- ▶ Strona internetowa Komisji Europejskiej poświęcona Konwencji CITES i zagadnieniom handlu dziką fauną i florą w UE: http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm
- ▶ Gatunki wymienione w Aneksach do Rozporządzeń UE dotyczących Handlu Dziką Fauną i Florą oraz Załączniki do Konwencji CITES, jak też gatunki, których przywóz na terytorium Unii Europejskiej jest zabroniony można znaleźć na stronie Światowego Centrum Monitoringu Ochrony Przyrody Programu Ochrony Środowiska Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNEP-WCMC): www.unep-wcmc.org
- ▶ Oficjalna strona Konwencji CITES: <http://www.cites.org/>
- ▶ Strona organizacji TRAFFIC: <http://www.traffic.org/>
- ▶ Czerwona Lista Gatunków Zagrożonych Wyginięciem IUCN: <http://www.redlist.org/>

Strony internetowe państw członkowskich UE

- ▶ AT (Austria): Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft: <http://www.cites.at/>
- ▶ BE (Belgia): Service public fédéral santé publique, sécurité de la chaîne alimentaire et environnement; Federale overheidsdienst volksgesundheit, veiligheid van de voedselketen en leefmilieu: https://portal.health.fgov.be/portal/page?_pageid=56,513288&_dad=portal&_schema=PORTAL
- ▶ BG (Bułgaria): www.moew.government.bg; www.chm.moew.government.bg
- ▶ CZ (Republika Czeska): Ministerstvo životního prostředí: <http://www.env.cz/>
- ▶ CY (Cypr): http://www.cyprus.gov.cy/moa/agriculture.nsf/index_en/index_en?OpenDocument
- ▶ DK (Dania): Miljøministeriet: <http://www.cites.dk/>
- ▶ DE (Niemcy): Seite des Bundesamts für Naturschutz als CITES-Vollzugsbehörde mit umfassenden Informationen und Links zum Artenschutzvollzug unter WA-Vollzug/CITES <http://www.bfn.de>
Recherchemöglichkeiten zum Schutzstatus von geschützten Arten <http://www.wisia.de>
- ▶ EE (Estonia): www.envir.ee
- ▶ EL (Grecja): <http://www.minenv.gr/>

- ▶ ES (Hiszpania): Ministerio de Industria, Turismo y Comercio: http://www.mcx.es/sgcomex/soivre/cites_spain.htm
- ▶ FI (Finlandia): Ympäristöministeriö: <http://www.ymparisto.fi/cites>
- ▶ FR (Francja): Ministère de l'Écologie et du Développement Durable: <http://www.ecologie.gouv.fr/-CITES-.html>
- ▶ HU (Węgry): Ministry of Environment and Water www.cites.hu
- ▶ IE (Irlandia): Department for Environment, Heritage & Local Government: <http://www.environ.ie>
- ▶ IT (Włochy): Sito web dell'Autorità di Gestione della CITES Italiana: <http://www.minambiente.it/>
- ▶ LV (Łotwa): Dabas aizsardzības pārvalde: <http://www.dap.gov.lv>
- ▶ LT (Litwa): <http://www.am.lt>
- ▶ LU (Luksemburg): Ministère de l'environnement: <http://www.environnement.public.lu/>
- ▶ MT (Malta): <http://www.mepa.org.mt/environment/index.htm?CITES/mainpage.htm&1>
- ▶ NL (Holandia): De website van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit: <https://www.hetInvloket.nl>
http://www.minlnv.nl/portal/page?_pageid=116,1640898&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_document_id=110637&p_node_id=143274
- ▶ PL (Polska): Ministry of the Environment www.mos.gov.pl/cites-ma
- ▶ PT (Portugalia): Instituto da Conservação da Natureza: <http://portal.icn.pt/ICNPortal/vPT/>
- ▶ RO (Rumunia): www.mmediu.ro
- ▶ SE (Szwecja): www.sjv.se; <http://www.naturvardsverket.se/>
- ▶ SK (Słowacja): Ministerstvo životného prostredia SR: <http://www.enviro.gov.sk/>
- ▶ SI (Slovénia): Spletna naslova upravnih organov CITES v Republiki Sloveniji: <http://www.mop.gov.si/>; <http://www.arso.gov.si/>;
Spletni naslov strokovnega organa CITES v Republiki Sloveniji: <http://www.zrsvn.si/sl/>
- ▶ UK (Wielka Brytania): Department for Environment, Food and Rural Affairs (Defra): <http://www.ukcites.gov.uk/>

Komisja Europejska

Rozporządzenia Unii Europejskiej dotyczące handlu dziką fauną i florą

Wprowadzenie do Konwencji CITES i jej implementacja w krajach Unii Europejskiej

Luksemburg: Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich

2007 — 24 str. — 21 x 21 cm

ISBN 978-92-79-05434-1

Jak otrzymać publikacje UE?

Płatne publikacje Urzędu Publikacji są dostępne w EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu>.

Ze strony tej można złożyć zamówienie na publikacje w dowolnym biurze sprzedaży.

Pełną listę sprzedawców naszych publikacji na całym świecie można uzyskać, wysyłając faks pod numer (352) 2929 42758.

Copies of this publication are available free of charge while stocks last from :

<http://bookshop.europa.eu>

Fax : 32-2-299 61 98

KH-77-07-262-PL-C

ISBN 978-92-79-05434-1

9 789279 054341